

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Πέμπτην, 8^η /21^η Νοεμβρίου 2013, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ έορτή τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ.

Έν πρώτοις έωρτάσθη εἰς τήν πόλιν τῆς Ἰόππης, εἰς τήν ὁποίαν τό Πατριαρχεῖον διατηρεῖ Ἱεράν Μονήν ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀρχαγγέλων παρά τήν θάλασσαν καί εἰς τόν τόπον, ἔνθα ὁ ἀπόστολος Πέτρος εἶδε τό ὄραμα τῆς ἐν οὐρανῷ σινδόνης καί ἤκουσε φωνῆς λεγούσης νά λάβῃ καί νά φάγῃ ἐκ τῶν ὀρωμένων ἐν αὐτῇ καθαρῶν καί ἀκαθάρτων ζῶων: «λάβε καί φάγε, ἃ ὁ θεός ἐκαθάρισε σύ μή κοίνου», (Πράξ, 11,7), τοῦ θεοῦ δηλοῦντος διά τοῦ ὁράματος τούτου τήν θέλησιν Αὐτοῦ νά ἀνοίξῃ ἡ ἐκκλησία τάς θύρας αὐτῆς πρός τούς ἀκαθάρτους θεωρουμένους ἐθνικούς.

Εἰς τόν ναόν τοῦτον, τόν ἀνακαινισθέντα ἐκ τῆς τέφρας τῆς ἐνσκηψάσης αὐτῷ πυρκαϊᾶς, δαπάνη τοῦ καθηγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος, προσελθὼν μετὰ συνοδείας ἐξ Ἱεροσολύμων καί γενόμενος δεκτός υπό τοῦ Προσκοπικοῦ Σώματος εἰς τήν πλατεῖαν πλησίον τῆς Μονῆς.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησεν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Ἐπίσκοπος Οὐλπιάνας κ. Ἰωάννης, παρεπιδημῶν τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας, ὁ καθηγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος θαβωρίου κ. Μεθόδιος, ὁ Πατριαρχικός ἐν Βηθλεέμ Ἐπίτροπος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνθηδῶνος κ. Νεκτάριος, Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι, Ἀραβόφωνοι Πρεσβύτεροι καί Ἱεροδιάκονοι.

Τήν θείαν Λειτουργίαν παρηκολούθησεν ἐν κατανύξει ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Τέλ Ἀβίβ κ. Σπυρίδων Λαμπρίδης καί συνεργάται αὐτοῦ ἐκ τῆς Πρεσβείας καί πιστός ὀρθόδοξος λαός ἐκ τῆς πόλεως τῆς Ἰόππης καί ἄλλων πόλεων τοῦ Ἰσραήλ, ψαλλούσης τῆς χορωδίας υπό τόν Πρωτοψάλτην τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον ἐλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί, τῇ εὐλαβεῖ συμμετοχῇ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα οὕτως:

«Έθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχήν, οὐσίαν τήν ἀσώματον, Ποιητά τῶν ἀγγέλων, τόν ἄχραντόν Σου θρόνον κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ θεέ Παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριήλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε ταγμάτων, αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, θεέ, Παντοκράτορ», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Οἱ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγοί καί πρόκριτοι καί Ταξιάρχαι φαιδροί, δηλονότι Μιχαήλ καί Γαβριήλ, συνήγαγον ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ φερωνύμῳ ναῷ αὐτῶν εἰς τήν βιβλικήν ὑμῶν πόλιν Ἰόππην, ἵνα ἐορτίως καί εὐχαριστιακῶς τελέσωμεν τήν μνήμην τῶν ἀσωμάτων καί αὐτῶν Νόων, τῶν κυκλοῦντων τόν ἄχραντον θεῖον θρόνον καί κραυγαζόντων, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ θεός ἡμῶν.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι Νόες, δηλονότι οἱ ἄγγελοι, «εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, (Ἑβρ. Α', 14). Τήν δέ διακονίαν ταύτην τῶν ἀγγέλων ἐπιβεβαιώνουν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «χαρά γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι», (Λουκ. 15,10). Ἐξ ἄλλου ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας μας λέγει: «τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων χορούς ἐν ᾧσιν ὡς λειτουργοὺς θεοῦ δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορεῖαν συγκροτήσαντες, τήν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας καί τῇ μετανοίᾳ συγκαίροντας».

Τό μέγα καί ὄντως ἀνερμήνευτον μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς οὐδέν ἄλλο ἀποσκοπεῖ, εἰ μὴ εἰς τήν ἡμῶν σωτηρίαν, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς μετανοίας. Ἡ δέ ἐν Χριστῷ μετάνοια συνδέεται ἀρρήκτως μέ τήν θείαν δικαιοσύνην καί βεβαίως μέ τήν τελικήν κρίσιν τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου τούτου. «Ὡς οὖν ἐσμέν ἐπὶ γῆς, μετανοήσωμεν», λέγει ὁ Ἅγιος Κλήμης Ρώμης, «ἕως ἐσμέν ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ ἐν τῇ σαρκί, ἃ ἐπράξαμεν πονηρά, μετανοήσωμεν ἐξ ὅλης καρδίας, ἵνα σωθῶμεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ἕως ἔχωμεν καιρόν μετανοίας. Μετά γάρ τό ἐξελεθεῖν ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου οὐκέτι δυνάμεθα ἐκεῖ ἐξομολογήσασθαι ἢ μετανοεῖν ἔτι... Καί μὴ λεγέτω τίς ὑμῶν ὅτι αὕτη ἡ σὰρξ οὐ κρίνεται οὐδέ ἀνίσταται... Εἰ Χριστός, ὁ Κύριος, ὁ σῶσας ἡμᾶς, ὢν μέν τό πρῶτον πνεῦμα, ἐγένετο σὰρξ καί οὕτως ἡμᾶς ἐκάλεσεν· οὕτως καί ἡμεῖς ἐν ταύτῃ τῇ σαρκί ἀπολειψόμεθα τόν μισθόν». (2Κορ. VIII, 1-3, IX, 1-5).

Οἱ ἄγγελοι ὡς λειτουργικά πνεύματα τοῦ θεοῦ συμμετέχουν εἰς τό ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων ἐνεργῶς, ὡς τοῦτο καταφαίνεται καί ἐξ στόματος τοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «Μέλλει γάρ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ μετά τῶν ἀγγέλων Αὐτοῦ καί τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τήν πρᾶξιν αὐτοῦ», (Ματθ. 16,27).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται σαφές ὅτι οἱ ἄγγελοι μετά τῶν Ἀρχαγγέλων καί τῶν Ἀρχῶν, ὡς ἀποτελοῦντες τήν τρίτην καί τελευταίαν «ἐκ τῶν τριῶν τριαδικῶν διακοσμήσεων», κατὰ τόν ἱερόν Διόνυσιον τόν Ἀρεοπαγίτην, λειτουργοῦν ὡς ἐκτελεστικά ὄργανα τῶν ἀρρήτων βουλῶν τοῦ θεοῦ, δηλονότι τῶν ἀποφάσεων Αὐτοῦ.

Ἐκ δέ «τῆς τρίτης ταύτης τριαδικῆς διακοσμήσεως», δηλονότι τῶν ἐννέα οὐρανίων οὐσιῶν τῶν γνωστῶν ὡς ταγμάτων, διακρίνονται καί οἱ Ἀρχιστράτηγοι Μιχαήλ, ὁ διαπρεπέστατος αὐτῶν, καί ὁ Γαβριήλ. Καί τοῦτο ἐπειδὴ ὁ ἀντίπαλος καί πολέμιος τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, δηλαδή ὁ Σατανᾶς, «τῷ Ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι» καυχησάμενος, τοῦ ἀρχαγγελικοῦ ἐξέπεσεν ἀξιώματος, ὡς λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν: «ἐθεώρουν τόν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18). Οὗτος ὁ ἄγγελος Μιχαήλ, τήν πρός τόν Δεσπότην θεόν εὐγνωμοσύνην διαφυλάττων καί περὶ τό γένος ἡμῶν πολλήν τήν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καί τῶν ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύων ἐτάχθη παρά τοῦ Παντοκράτορος.

Τούτου ἔνεκεν ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας λέγει: «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι».

Ὁ Χριστὸς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ὅποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, Αὐτὸς Οὗτος ὁδηγεῖ, διατηρεῖ καὶ συνέχει τὰ πάντα, ὡς κηρύττει ὁ θεὸς Παῦλος λέγων: «Αὐτὸς ὁ Υἱὸς (ὁ Χριστὸς) εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, ὁ Ὅποῖος δὲν βλέπεται μέ τούς σωματικούς ὀφθαλμούς. Εἶναι ἀκόμη πρωτότοκος, πού δὲν ἐκτίσθη ἀλλ' ἐγεννήθη ἀπ' αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, πρὸ τοῦ νὰ δημιουργηθοῦν ὅλα τὰ κτίσματα. Ναί, ἐγεννήθη πρὸ τοῦ νὰ δημιουργηθῇ ὁ κόσμος». «Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐτὸς ἐστὶ πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε, καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς Ἐκκλησίας», (Κολ. 1, 15-18). Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῆς εἶναι ἐπίγειος καὶ ἐπουράνιος, ὀρατὴ καὶ ἀόρατος, εἶναι λόγος ἔνυλος καὶ λόγος ἄνυλος, δηλονότι Λόγος σεσαρκωμένος.

Ἰδού λοιπὸν διὰ τί αἱ οὐράνιαι δυνάμεις, δηλαδή αἱ ἀγγελικαὶ τοιαῦται, συμμετέχουν εἰς τὸ θεῖον ἔργον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Καὶ ἰδού, διὰ τί ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ μεγαλύνει ἰδιαιτέρως τὰς νοεράς δυνάμεις, τουτέστιν τούς ἀγγέλους, ὡς τοῦτο ἐναργέστατα διατυπώνεται ὑπὸ τοῦ ὕμνωδοῦ λέγοντος: «Σέ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα τοῖς ἐπουρανίοις, Χριστέ, τὰ ἐπίγεια καὶ μίαν Ἐκκλησίαν ἀποτελέσαντα ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν».

Τούς Ἁγίους, λοιπὸν, ἀσώματους λειτουργούς τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τούς σήμερον τιμωμένους Ἀρχιστρατήγους Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, τούς κατενώπιον τοῦ Θεοῦ παρισταμένους ἱκετεύσωμεν καὶ ἐν μετανοίᾳ μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν:

«Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτέρυγων τῆς αὐλῆς ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων».

Μετὰ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε σύντομος δεξίωσις, μετ' αὐτὴν δὲ τράπεζα εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀρχαγγέλων ἐωρτάσθη ὡσαύτως εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερὰν αὐτῶν Μονὴν δι' Ἑσπερινοῦ, καὶ διὰ θείας Λειτουργίας, ᾧν προεξῆρξεν ὁ κατηγούμενος αὐτῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος κηρύττων καὶ τὸν θεῖον λόγον τοῖς πιστοῖς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/nESo4EydL-g>

